USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne [datum] v trestní věci [údaje o účastníkovi], o stížnostech [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozené [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozené [datum], [jméno] [příjmení], narozené [datum], [jméno] [příjmení], narozené [datum], a [jméno] [příjmení], narozené [datum], podané proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 1. 2026, č. j. 33 T 9/2020-8745, o zabrání části majetku,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadené usnesení zrušuje a soudu prvního stupně se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením bylo rozhodnuto tak, že:

I. Podle § 102a odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se odsouzenému [jméno] [příjmení], ukládá ochranné opatření – zabrání části majetku, a to ohledně:

-) motorového vozidla Audi Q7 4L, [registrační značka], [VIN kód], barva šedá metalíza, evidovaného na vlastníka i provozovatele [jméno] [příjmení], [datum narození], spolu s jedním klíčem k tomuto vozidlu, osvědčením o registraci vozidla UJ455169 a UAY219593 a dokladem o pojištění odpovědnosti z provozu tohoto vozidla, zajištěného dle § 358b odst. 1 trestního řádu usnesením Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 30. 7. 2020, č. j. 2 KZV 45/2019-624,

-) obytného karavanu Tiag Comtesse, [registrační značka], [VIN kód], žluté barvy, evidovaného na vlastníka a provozovatele [jméno] [příjmení], [datum narození], spolu s jedním klíčem k vozidlu, osvědčením o registraci vozidla č. UAQ421855, motorového vozidla Mercedes S 500, [registrační značka], [VIN kód], černé barvy, evidovaného na vlastníka a provozovatele [jméno] [příjmení], [datum narození], spolu s jedním klíčem k vozidlu, osvědčením o registraci vozidla č. UAQ [číslo] a velkým technickým průkazem vše zajištěno pro výkon zabrání části majetku dle § 358b odst. 1 trestního řádu usnesením Krajského státního zastupitelství v [obec] ze dne 1. 9. 2020, č. j. 2 KZV 45/2019-697.

II. Podle § 102a odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se odsouzenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], ukládá ochranné opatření – zabrání části majetku, a to motorových vozidel evidovaných na vlastníka a provozovatele [jméno] [příjmení], [datum narození], nyní [příjmení], zajištěných pro výkon zabrání části majetku dle § 358b odst. 1 trestního řádu usnesením Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 1. 9. 2020, č. j. 2 KZV 45/2019-711,

-) Seat Altea, [registrační značka], [VIN kód], červené barvy, včetně osvědčení o registraci vozidla č. UAV [číslo], 1 ks klíče černé barvy s přívěskem z bílého kovu ve tvaru zeměkoule s nápisem„ NewRock“, 2 ks registračních značek 4K5 [číslo],

-) VW Touareg, [registrační značka], [VIN kód], černé barvy, včetně osvědčení o registraci vozidla č. UAX [číslo], 1 ks klíče od zapalování, 1 ks klíče od systému DefendLock, 1 ks nezjištěného čipu šedé barvy a 1 ks přívěsku„ VW“ (vše na jednom kroužku), 2 ks registračních značek 4A4 [číslo],

-) Škoda Superb, [registrační značka], [VIN kód], barvy černá metalíza, včetně osvědčení o registraci vozidla č. UAV [číslo], zelené karty [číslo] ks klíče od vozidla s přívěskem značky„ Škoda“, 2 ks registračních značek 2SV [číslo],

-) Fiat Ducato, [registrační značka], [VIN kód], bílé barvy, včetně osvědčení o registraci vozidla č. UAV [číslo], svazku 3 ks klíčů na dvou kroužcích spolu s přívěskem„ FIAT“.

III. Podle § 102a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se odsouzenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], ukládá ochranné opatření – zabrání části majetku, a to ohledně:

-) motorového vozidla BMW 635D, [registrační značka], [VIN kód], černé barvy, evidovaného na vlastníka a provozovatele [jméno] [příjmení], [datum narození], spolu s dvěma klíči k vozidlu, osvědčením o registraci vozidla č. Ul304152 a osvědčením o registraci vozidla č. UAT [číslo], zajištěného pro výkon zabrání části majetku dle § 358b odst. 1 trestního řádu usnesením Krajského státního zastupitelství v [obec] ze dne [datum], č. j. 2 KZV 45/2019-704,

-) nemovitosti - pozemku parc. [číslo] trvalý travní porost o výměře [číslo] m², v katastrálním území [číslo] [obec], obec Šabina, okres [okres], zapsaný na [list vlastnictví] pro vlastníka [jméno] [příjmení], [datum narození], jehož součástí je rozestavěná stavba rodinného domu povolená na základě Rozhodnutí o dodatečném povolení stavby sp. zn. SÚ/01487/19 Odborem výstavby, územního plánování a dopravy Městského úřadu Kynšperk nad Ohří, zajištěného usnesením Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 5. 12. 2019, č. j. 2 KZV 45/2019-281, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 2. 2020, č. j. 7 Nt 703/2020-34.

IV. Podle § 102a odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se odsouzenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], ukládá ochranné opatření – zabrání části majetku, a to motorových vozidel evidovaných na vlastníka a provozovatele [jméno] [příjmení], narozenou [datum], zajištěných pro výkon zabrání části majetku dle § 358b odst. 1 trestního řádu usnesením Krajského státního zastupitelství v [obec] ze dne 1. 9. 2020, č. j. 2 KZV 45/2019-711,

-) [příjmení] [jméno], [registrační značka], [VIN kód], šedé barvy, včetně 1 ks klíče, osvědčení o registraci vozidla č. UAV [číslo] a mezinárodní pojišťovací karty k vozidlu,

-) VW Passat Variant, [registrační značka], [VIN kód], šedé barvy, včetně 2 ks klíčů a osvědčení o registraci vozidla č. UAT [číslo].

V. Podle § 102a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se odsouzenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], ukládá ochranné opatření – zabrání části majetku, a to ohledně:

-) nemovitosti - pozemku parc. [číslo] ostatní plocha o výměře [číslo] m², v katastrálním území [číslo] [obec], obec Jenišov, okres [okres], zapsaný na [list vlastnictví] pro vlastníka [jméno] [příjmení], [datum narození], jehož součástí je rozestavěná stavba rodinného domu povolená na základě stavebního povolení pro stavbu na pozemku parc. [číslo] v obci [obec], okres Karlovy vary, vydaného dne [datum] pro ROMA group-98 s.r.o., se sídlem [adresa], stavebním úřadem Magistrátu města Karlovy Vary, zajištěného usnesením Krajského státního zastupitelství v [obec] ze dne 4. 12. 2019, č. j. 2 KZV 45/2019-273, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 2. 2020, č. j. 7 Nt 702/2020-29,

-) motorového vozidla Citroën Jumper, [registrační značka], [příjmení]: VF7YASMFB12279187, červené barvy, evidovaného na vlastníka a provozovatele [jméno] [příjmení], [datum narození], včetně jednoho klíče k tomuto vozidlu, osvědčení o registraci vozidla č. UAX [číslo], dokladem o pojištění odpovědnosti z provozu tohoto vozidla a se dvěma tabulkami [registrační značka], zajištěného usnesením Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 31. 8. 2020, č. j. 2 KZV 45/2019-683, ve znění usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 4. 2021, č. j. 1 Nt 2102/2021-17.

2. Proti uvedenému usnesení nalézacího soudu, které se konalo ve veřejném zasedání, si podali stížnost odsouzení i zúčastněné osoby ihned po jeho vyhlášení přímo do protokolu, přičemž odsouzení [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a zúčastněná osoba [jméno] [příjmení] stížnost později odůvodnili prostřednictvím svých obhájců.

3. Odsouzený [jméno] [příjmení] ve stížnosti namítl, že nesouhlasí s napadeným usnesením, neboť soud I. stupně po provedeném dokazování dospěl k nesprávným skutkovým i právním závěrům. Poukázal na časový odstup mezi vyhlášením odsuzujícího rozsudku dne 24. 9. 2021 a rozhodnutím o zabrání části majetku dne 12. 1. 2026, přičemž dovozuje, že soud v mezidobí bezdůvodně nekonal a dokazování pro toto rozhodnutí fakticky nedoplnil. Dále uvedl, že zajištěné movité věci nepocházejí z trestné činnosti, přičemž v rozhodném období disponoval příjmem přibližně 25 000 Kč měsíčně z nákupu a prodeje osobních automobilů. Současně sdělil, že uložené ochranné opatření považuje za nepřiměřeně přísné, neboť již vykonal, popř. vykonává tresty uložené odsuzujícím rozsudkem, řádně plní podmínky podmíněného propuštění a uhradil i uložený peněžitý trest. Navrhl, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že se návrh státního zástupce na vydání ochranného opatření zabrání části majetku zamítá.

4. Odsouzený [jméno] [příjmení] ve stížnosti uvedl, že v jeho věci nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení ochranného opatření zabrání části majetku podle § 102a tr. zákoníku, neboť nalézací soud podle jeho názoru neprokázal přesvědčivý závěr o hrubém nepoměru a o tom, že zabírané věci spadají do části majetku pocházející z trestné činnosti. Řízení o zabrání majetku má být totiž postaveno na konkrétních zjištěních. Ve vztahu k nemovitosti v k. ú. Šabina poukázal na to, že ji nevlastnil a že nebylo prokázáno její financování z výnosů trestné činnosti, přičemž tvrdil, že pozemek byl pořízen z legálních prostředků, stavba byla zajišťována převážně jeho vlastní prací a odposlechy a sledování, na které soud odkazuje, neprokazují financování této stavby z trestné činnosti. Obdobně namítl, že ani u zajištěných vozidel nebylo prokázáno jejich pořízení z prostředků pocházejících z trestné činnosti, když soud podle něj nepřípustně ztotožnil jejich užívání s jejich financováním. Současně poukázal i na nepřiměřenost uloženého ochranného opatření, které zasahuje rovněž do majetku evidovaného na třetí osoby, aniž by byl skutkový základ věci dostatečně vyjasněn. Závěrem předložil možné důkazní návrhy k novému projednání, pokud dojde ze strany stížnostního soud ke zrušení napadeného usnesení a vrácení jej krajskému soudu. Navrhl proto, aby stížnostní soud napadené usnesení v dotčené části, která se jej týká, zrušil a sám rozhodl tak, že se ochranné opatření neukládá, případně aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

5. Zúčastněná osoba [jméno] [příjmení] ve stížnosti poukázala na to, že napadené usnesení je v části týkající se nemovitosti v jejím vlastnictví nezákonné, nepřezkoumatelné a nepřiměřeně zasahuje do jejího vlastnického práva. Nebyly splněny podmínky pro uložení ochranného opatření zabrání části majetku podle § 102a tr. zákoníku, neboť soud I. stupně neprokázal konkrétní finanční tok prostředků pocházejících z trestné činnosti odsouzeného [jméno] [příjmení] do předmětné nemovitosti, a též případný titul tvrzeného převodu na osobu blízkou. Odkázala přitom na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1026/21. Dále poukázala na to, že pozemek byl podle jejího tvrzení pořízen z legálních prostředků poskytnutých příbuznou ze zahraničí a že výstavba domu probíhala převážně svépomocí, resp. vlastní prací odsouzeného, což samo o sobě nepředstavuje investování majetkových hodnot ani převod výnosů trestné činnosti. Předložila tak soudu listinné důkazy legálního financování a důkazy k tomu, že podstatná část výstavby probíhala svépomocí/řemeslným plněním a odkázala na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1849/17. Ostatně ani odposlechy a sledování nemají prokazovat použití konkrétních výnosů z trestné činnosti na stavbu. Současně namítla nepřiměřenost zásahu spočívajícího v zabrání celé nemovitosti třetí osoby, pokud soud neurčí rozsah a výši případného trestně relevantního vkladu, neporovná jej s hodnotou nemovitosti a bez reálného vyčíslení a vyvrácení legálních zdrojů přikročí k zabrání celku. Stěžovatelka má též za to, že nalézací soud dostatečně neobjasnil ani rozsah případného hrubého nepoměru a důvod, pro který měla být

zasažena právě tato nemovitost jako celek. Závěrem předložila možné důkazní návrhy k novému projednání, pokud dojde ze strany stížnostního soud ke zrušení napadeného usnesení a vrácení jej krajskému soudu. Navrhla, aby stížnostní soud napadené usnesení v dotčené části, která se jí týká, zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně aby rozhodl tak, že se ochranné opatření ve vztahu k uvedené nemovitosti neukládá.

6. Odsouzený [jméno] [příjmení] ve stížnosti uvedl, že se neztotožňuje s napadeným usnesením, neboť soud I. stupně po provedeném dokazování dospěl k nesprávným skutkovým i právním závěrům. Poukázal na časový odstup mezi vyhlášením odsuzujícího rozsudku dne 24. 9. 2021 a rozhodnutím o zabrání části majetku dne 12. 1. 2026, přičemž dovozoval, že soud v mezidobí bezdůvodně nekonal a dokazování pro toto rozhodnutí fakticky nedoplnil. Dále namítl, že zajištěné nemovité věci nepocházejí z trestné činnosti, přičemž jejich skutečnou vlastnicí je družka odsouzeného [jméno] [příjmení], která podle jeho tvrzení doložila nabytí pozemku i původ finančních prostředků použitých na úhradu kupní ceny a výstavbu domu. Současně uvedl, že uložené ochranné opatření považuje za nepřiměřeně přísné, neboť již vykonal, popř. vykonává tresty uložené odsuzujícím rozsudkem, řádně plní podmínky podmíněného propuštění a uhradil i peněžitý trest. Navrhl proto, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že se návrh státního zástupce na vydání ochranného opatření zabrání části majetku zamítá.

7. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných stížností, přezkoumal v souladu s ustanovením § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

8. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 9. 2021, č. j. 33 T 9/2020-7934, byli odsouzení [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] pravomocně uznáni vinnými, a to ods. [jméno] [příjmení] pod body I. a III. rozsudku ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, dílem ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ods. [jméno] [příjmení] pod bodem I. rozsudku ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, a pod bodem IV. rozsudku přečinu výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 tr. zákoníku, ods. [jméno] [příjmení] pod bodem I. rozsudku ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, a pod bodem V. rozsudku přečinu výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto trestné činy byly odsouzeným uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody, a to konkrétně ods. [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody v trvání osmi let a peněžitý trest ve výměře 340 denních sazeb při výměře jedné denní sazby 1 000 Kč, ods. [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let a peněžitý trest ve výměře 160 denních sazeb při výměře jedné denní sazby 1 000 Kč, ods. [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let a peněžitý trest ve výměře 450 denních sazeb při výměře jedné denní sazby 10 000 Kč.

9. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že peněžité tresty stanovené předmětným rozsudkem byly již odsouzenými uhrazeny. Odsouzený [jméno] [příjmení] peněžitý trest zaplatil dle záznamu o složení ze dne 15. 5. 2024 v částce 160 000 Kč (č. listu [číslo] spisu). Peněžitý trest odsouzeného tak byl uhrazen ke dni [datum] (č. listu [číslo] spisu) matkou odsouzeného [jméno] [příjmení]. Odsouzený [jméno] [příjmení] svůj peněžitý trest uhradil ve vícero splátkách, a to částkou 40 000 Kč dle záznamu o složení ze dne [datum], jež uhradil jeho syn [jméno] [příjmení] (č. listu [číslo] spisu). Následně usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 1. 2024, č. j. 33 T 9/2020-8516, jež nabylo právní moci dne [datum], bylo [jméno] [příjmení] zrušeno zajištění finančních hotovostí v částkách 3 200 Kč, 895 EUR, 4 000 EUR a 213 000 Kč, které byly odňaty při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor blíže specifikovaných v usnesení samotném, neboť krajský soud dospěl k závěru, že s ohledem na pravomocné skončení věci jejich zajištění

zjevně není pro původně zamýšlené účely třeba a budou využity na úhradu uložených peněžitých trestů, případně na úhradu nákladů spojených s průběhem trestního řízení. Účtárnou byly převedeny částky v cizí měně na částky v českých korunách ve výši 22 583,54 Kč a 100 932 Kč a tyto finanční prostředky ze zrušeného zajištění byly použity na zaplacení zbytku peněžitého tresu, tedy dle záznamu o složení ze dne 12. 3. 2024 byla jako splátka peněžitého trestu uhrazena výše 3 200 Kč a 213 000 Kč (č. listu [číslo] spisu) a podle záznamu o složení ze dne 14. 3. 2024 částka ve výši 83 800 Kč (č. listu [číslo] spisu), zbytek finančních prostředků ve výši 39 715, 54 Kč byl použit na úhradu nákladů ustanoveného obhájce (č. listu [číslo] spisu). Peněžitý trest odsouzeného tak byl uhrazen dne 13. 3. 2024 (č. listu [číslo] spisu), částku 40 000 Kč zaplatil syn odsouzeného [jméno] [příjmení] a zbývající částka byla uspokojena ze zrušeného zajištění finančních prostředků. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 1. 2024, č. j. 33 T 9/2020-8516, jež nabylo právní moci dne 24. 1. 2024, bylo ve vztahu k osobě odsouzeného [jméno] [příjmení] zrušeno zajištění finančních hotovostí v částkách 3 989 000 Kč, 45 000 Kč, 4 000 Kč, které byly odňaty při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor blíže specifikovaných v usnesení samotném, neboť krajský soud dospěl k závěru, že vzhledem k pravomocnému skončení věci jejich zajištění zjevně není pro původně zamýšlené účely třeba a budou využity na úhradu uložených peněžitých trestů, případně na úhradu nákladů spojených s průběhem trestního řízení. Tyto finanční prostředky ze zrušeného zajištění byly použity na zaplacení peněžitého trestu, a to dle záznamu o složení ze dne [datum] ve výši 4 038 000 Kč (č. listu [číslo] spisu). Zbytek výše peněžitého trestu 462 000 Kč byl uhrazen ze strany družky odsouzeného [jméno] [příjmení], a to na základě záznamu o složení ze dne [datum] (č. listu [číslo] spisu). Peněžitý trest odsouzeného tak byl uhrazen dne 4. 6. 2024 (č. listu [číslo] spisu).

10. Ze spisového materiálu je zřejmé, že soud I. stupně zatížil již samotné řízení o ochranném opatření závažnými procesními vadami, pro které nemohlo napadené usnesení před stížnostním soudem obstát. Především platí, že pokud státní zástupce po podání obžaloby podal návrh na uložení ochranného opatření spočívajícího v zabrání části majetku osobám obviněným [jméno] [příjmení], [jméno] a [jméno] [příjmení] společně s návrhy trestů ze dne 30. 9. 2020 (č. listu [číslo]), spisu mají osoby, jejichž majetková sféra měla být tímto rozhodnutím dotčena, postavení zúčastněných osob ve smyslu § 42 tr. řádu. Těmto osobám proto měla být poskytnuta možnost, aby se k věci vyjádřily, aby byly poučeny o svých právech a aby jim bylo umožněno tato práva účinně vykonávat. Tomuto procesnímu požadavku krajský soud nedostál. Zúčastněné osoby nevyrozumíval o nařízených hlavních líčeních, ačkoli podle § 198 odst. 2 tr. řádu se o hlavním líčení vyrozumívá též zúčastněná osoba, a současně je tak nepoučil o jejich právech podle § 42 odst. 1, 2 tr. řádu. Již tímto postupem byla jejich procesní práva podstatným způsobem zkrácena. Jestliže si následně krajský soud vyhradil rozhodnutí o ochranném opatření do veřejného zasedání, byl povinen postupovat tak, aby zúčastněným osobám vytvořil plný procesní prostor k uplatnění jejich práv v tomto stadiu řízení. To předpokládalo jejich řádné vyrozumění o veřejném zasedání, poskytnutí zákonné lhůty k přípravě a připojení opisu návrhu, jímž byl dán podnět k veřejnému zasedání dle § 233 odst. 1, 2 tr. řádu. Nadto soud o věci ve veřejném zasedání rozhodoval za přítomnosti jiného složení senátu než při hlavním líčení, v rámci kterého některé ze zúčastněných osob vyslýchal (např. [příjmení], [příjmení]). Za této procesní situace bylo tím spíše nezbytné, aby soud vytvořil řádný podklad pro své rozhodnutí přímo ve veřejném zasedání, neboť při svém rozhodnutí směl přihlížet jen ke skutečnostem, které byly v tomto zasedání probrány, a opírat se jen o důkazy v něm provedené dle § 237 tr. řádu O to větší důraz proto musel být kladen na to, aby zúčastněným osobám byl dán prostor k osobnímu vyjádření, resp. k jejich výslechu, a aby byly náležitě poučeny o svých právech podle § 42 odst. 1, 2 tr. řádu. Ani v tomto směru však soud prvního stupně nepostupoval v souladu se zákonem. V rámci vyrozumění zúčastněných osob o nařízeném veřejném zasedání jim nepřipojil opis návrhu státního zástupce na zabrání části majetku, ačkoli právě tento návrh byl podnětem k veřejnému zasedání a jeho připojení zákon výslovně vyžaduje v § 233 odst. 1 tr. řádu. Ve veřejném zasedání pak krajský soud zúčastněným osobám neposkytl možnost, aby se k návrhu na zabrání části

majetku osobně vyjádřily a současně je nepoučil o jejich právech. Takový postup je o to významnější, že podle § 237 tr. řádu smí soud při rozhodování ve veřejném zasedání přihlížet jen ke skutečnostem, které byly v tomto veřejném zasedání probrány, a opírat se jen o důkazy, které v něm byly provedeny. Jestliže tedy soud rozhodoval o zabrání části majetku, aniž zúčastněným osobám poskytl zákonem předvídaný prostor k vyjádření a k uplatnění jejich procesních práv, zatížil řízení vadou, která měla přímý dopad na zákonnost napadeného rozhodnutí a už jenom z těchto důvodů muselo dojít k jeho zrušení.

11. Ze spisového materiálu je dále patrné, že zúčastněná osoba [jméno] [příjmení] zplnomocnila na základě plné moci ze dne 21. 11. 2025 (č. listu [číslo] spisu) výslovně [jméno] [příjmení] k zastupování při veřejném zasedání u Krajského soudu v Plzni, sp. zn. 33 T 9/2020, konaném dne 4. 12. 2025 v 8.30 hodin. Poté, co bylo toto veřejné zasedání za účelem doplnění dokazování odročeno na den 12. 1. 2026 od 8.30 hodin, se ze spisu nepodává, že by zúčastněná osoba [příjmení] udělila [příjmení] [příjmení] nové zmocnění i pro tento další termín konání veřejného zasedání. Za této situace bylo povinností soudu prvního stupně odstranit pochybnost o rozsahu zmocnění a postavit najisto, zda zmocnění [jméno] [příjmení] trvalo i pro odročené veřejné zasedání dne 12. 1. 2026. V opačném případě byl povinen vyrozumět [jméno] [příjmení] o odročeném jednání. Pokud tak soud neučinil a bez dalšího vycházel z toho, že původní plná moc postačuje i pro odročený termín, zatížil řízení vadou spočívající v nevyjasnění rozsahu zastoupení (vč. oprávněnosti podat opravný prostředek). Totožné pochybení ze strany krajského soudu nastalo i u zúčastněné osoby [jméno] [příjmení], který udělil plnou moc dne 3. 12. 2025 (č. listu [číslo]) své matce [jméno] [příjmení], a to pro účely jeho zastupování u veřejného zasedání konaného dne 4. 12. 2025 u Krajského soudu v Plzni, v řízení vedeném pod sp. zn. 33 T 9/2020. Současně prohlásil, že o konání veřejného zasedání byl včas vyrozuměn a nebude se jej osobně účastnit. Ani u něj soud I. stupně nepostupoval, jak výše uvedeno u [jméno] [příjmení], v případě odročeného jednání na další termín. Není tak ani přezkoumatelné, zda tyto osoby byly vůbec oprávněny podat opravné prostředky v rámci řízení, k němuž neměly řádné zplnomocnění (viz č. l. 8739 spisu). Vrchní soud se seznámil s připojeným zvukovým záznamem z uvedených jednání (z 3. 12. 2025 a 12. 1. 2026) a tuto pochybnost nemohl rozptýlit.

12. Ze všech těchto výše uvedených důvodů, dále především pro absenci výslechů zúčastněných osob s ohledem na značnou časovou prodlevu od podání návrhu a konání veřejného zasedání, je nezbytné dodržet procesní postup výše vytknutý, zúčastněné osoby i odsouzené vyslechnout k návrhu státního zástupce, provést náležité dokazování, a poté bude na soudu I. stupně, aby znovu ve věci rozhodl. Přitom by měl přihlédnout k vytýkaným námitkám stěžovatelů, jak byly uplatněny v podané stížnosti, včetně jejich důkazních návrhů.

13. Pokud stěžovatelé namítají, že o ochranném opatření spočívajícím v zabrání části majetku bylo rozhodnuto až s výraznějším časovým odstupem od pravomocného rozhodnutí ve věci samé, měl by soud I. stupně vysvětlit a odůvodnit tento svůj postup. Trestní řád ani trestní zákoník sice nestanoví zvláštní zákonnou lhůtu, v níž by muselo být o tomto ochranném opatření po právní moci meritorního rozhodnutí bezpodmínečně rozhodnuto, ani nespojují s uplynutím určité doby zánik možnosti takové ochranné opatření uložit. Zákon pouze obecně ukládá orgánům činným v trestním řízení povinnost projednávat věci urychleně a bez zbytečných průtahů, což je však třeba posuzovat vždy se zřetelem ke konkrétním okolnostem projednávané věci. Lze však uvést, že v posuzovaném případě nelze časový odstup hodnotit izolovaně pouze podle kalendářní délky doby uplynulé od právní moci rozhodnutí v meritu věci. Ze známého procesního vývoje je patrno, že trestní věc byla opakovaně předkládána soudům vyšších stupňů v důsledku opravných prostředků podaným odsouzeným [příjmení] Trestní věcí se opětovně zabýval krajský soud, vrchní soud, jakož i Nejvyšší soud a posléze byly řešeny i další navazující otázky, včetně rozhodnutí o zajištění některých věcí. Za této situace se spis po významnou část rozhodné doby objektivně nenacházel u soudu prvního stupně, případně byl zatížen dalšími

procesními úkony, které bránily tomu, aby o návrhu na zabrání části majetku bylo rozhodnuto dříve.

14. Závěrem stížnostní soud poukazuje na písařskou chybu, a sice na nesprávné označení osoby [jméno] [příjmení] v bodě 15. napadeného usnesení, ve kterém je mj. uvedeno:„ …obytný vůz tovární značky Tiag Comtesse, evidované na [jméno] [příjmení] (nyní [příjmení]), sestru odsouzeného [jméno] Bambase…“, protože u osoby [jméno] [příjmení] je nesprávné uvedení dodatku„ nyní [příjmení]“ (v předmětném trestním řízení se jedná o jinou osobu s příjmením [příjmení] - [jméno] [příjmení], dříve [příjmení]), což představuje toliko zřejmou nesprávnost v psaní.

15. Z důvodů shora uvedených rozhodl vrchní soud, jak ve výroku tohoto usnesení uvedeno. Dle § 149 odst. 6 tr. řádu orgán, jemuž byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, je při novém rozhodování vázán právním názorem, který ve věci vyslovil orgán nadřízený, a je povinen provést úkony, jejichž provedení tento orgán nařídil. Dále se soud I. stupně upozorňuje na ust. § 150 odst. 1,3 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 28. května 2026

JUDr. Jana Lemfeldová
předsedkyně senátu